

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/312/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713220719
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713220719.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudkýň JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu: Poľnohospodárske družstvo Poruba pod Vihorlatom, IČO: 36 169 773, zastúpeného JUDr. Emíliou Haberovou, advokátkou, so sídlom v Michalovciach, Fialkova 3593/5, proti žalovanému Ing. Jurajovi Hospodárovi, samostatne hospodáriacemu roľníkovi, zapísaného v zozname SHR vedenom obcou Zalužice, Zalužice 182, IČO: 31 243 916, zastúpeného JUDr. Zuzanou Pitoňákovou, advokátkou, so sídlom v Prešove, Hlavná 77, v konaní o náhradu škody vo výške 9.444,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 7C/262/2013-100 z 28. 01. 2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Priznáva žalovanému proti žalobcovi plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom označeným v záhlaví konanie o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 9 444,95 eur za obdobie od 8. 12. 2012 do zaplatenia zastavil. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorý uplatnil žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 27. 12. 2012 pod pôvodnou spisovou značkou 7C 292/2012 a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 9.444,95 eur s 8,75 % - ným ročným úrokom z omeškania od 04. 12. 2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

3. Žalobu odôvodnil tým, že spolu so žalovaným si uplatnili nárok na dotáciu v zmysle ustanovení nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z., pričom nárok si uplatnili za užívanie toho istého pozemku, parc. reg. „E“ - parc. č. XXX/X, zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. V. V. B., aj keď žalovaný len na časť tejto parcely vo výmere 15,88 ha bez preukázania skutočného obrábania poľnohospodárskej pôdy pozemku o výmere 15,88 ha. Vlastníkom sporného pozemku je Grécko-katolícka cirkev, farnosť Poruba pod Vihorlatom. Týmto svojím úmyselným konaním spôsobil žalovaný žalobcovi škodu zodpovedajúcu duplicitnému uloženiu sankcií žalobcovi zo strany Poľnohospodárskej platobnej agentúry, pracovisko Michalovce (ďalej len „PPA“) vo výške 6.682,62 eur a vedome, neoprávnene prijatej dotácie žalovaným vo výške 2.762,33 eur. Preto konanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi s odkazom na naplnenie predpokladov v zmysle ust. 424 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

4. Súd prvej inštancie spor právne posúdil v zmysle § 96 ods. 1 - 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), § 135 ods. 2 O.s.p., § 424 OZ, § 3 ods. 1, 2 OZ.

5. Na základe späťvzatia žaloby žalobcom sčasti úrokov z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 9.444,95 eur od 18. 12. 2012 do zaplataenia, so súhlasom žalovaného, súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil v zmysle § 96 ods. 1 - 3 O.s.p.

6. Súd prvej inštancie v danom spore nezistil naplnenie predpokladov v zmysle § 424 OZ, keďže konanie žalovaného spočívajúce podľa tvrdenia žalobcu v tom, že si uplatnil nárok na dotáciu k pozemku, ktorý neobhospodaroval a ktorý nebol riadne vytýčený v teréne, nemožno subsumovať pod skutkovú podstatu ust. § 424 OZ. Uviedol, že žalobca riadnym relevantným dôkazom nepreukázal, že žalovaný sporný pozemok neobhospodaroval, a že tento pozemok nebol vytýčený priamo v teréne, keďže jeho vytýčenie potvrdili jednotliví svedkovia, a to Ing. A. I. U. Q. X. F.. Splnenie predpokladov pre poskytnutie dotácie bolo na posúdení Poľnohospodárskej platobnej agentúry (PPA) a to, či si žalovaný uplatnil nárok na dotácie k spornému pozemku zákonným spôsobom podľa zákona č. 543/2007 Z.z. a či splnil zákonné podmienky na priznanie tohto uplatneného nároku. Ďalej v konaní nebolo preukázané, aby medzi konaním žalovaného, ktoré malo spočívať v uplatnení si nároku na dotáciu a vznikom škody, spočívajúcej v uložení sankcie zo strany PPA žalobcovi z dôvodu, že si uplatnil nárok na dotácie k pozemku, na ktorý si uplatnil nárok aj žalovaný, bola príčinná súvislosť. Konštatoval, že škoda žalobcovi nevznikla konaním žalovaného tým, že si uplatnil nárok na dotáciu na rovnaký pozemok ako žalobca, ale tým, že žalobca na základe oznámenia PPA o nezrovnalostiach vo výmerách zo dňa 31. 8. 2012 (v zmysle správy na č. I. 18 -19 spisu) dňa 14. 9. 2012 v rámci špecifikácie nezrovnalosti vlastným konaním upravil svoj nárok. Tak zaviniel sám uloženie následnej sankcie zo strany PPA za naddeklaráciu o 15,88 ha na diele pôvodného bloku Ú. Č.. XXXX/X, na ktorú si uplatnil dotáciu aj žalovaný.

7. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci mal za to, že nárok žalobcu nie je dôvodný, a preto po zastavení konania sčasti, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

8. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

9. Proti rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote (včas) odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel alebo vec zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. V odôvodnení odvolania poukazoval na naplnenie predpokladov v zmysle § 424 OZ v danom spore, keďže konanie žalovaného naplnilo všetky zákonné predpoklady jeho zodpovednosti za konanie proti dobrým mravom, vychádzajúc z neprimeranej ziskuchtivosti v podnikateľskej sfére a zo ľstivého konania niektorých tzv. podnikateľov, ktorí úmyselne a ľstivo, a to za každú cenu iného pri výkone jeho práv v súlade so zákonom privedú do stavu núdze a tento stav využijú vo svoj prospech. Konanie žalovaného je toho naplnením, nakoľko ho priviedol do situácie, kedy žalovaný vedome a úmyselne predvídal situáciu žalobcu a v dôsledku nej došlo k vzniku škody na strane žalobcu a na strane žalovaného k neoprávnenému, očakávanému zisku, na ktorý by inak nemal zákonný nárok, pozostávajúci z výšky dotácie za výmeru sporného pozemku resp. jeho časti vo výmere 15,88 m², ktorú si uplatnil. Poukazoval na to, že k vzniku škody došlo na strane žalobcu v súvislosti s uplatnením jeho nároku na dotáciu v zmysle ustanovení Nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. o podmienkach poskytovanej podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb za rok 2012 k pozemku parc. č. XXX/X, kultúry, orná pôda vo výmere celkom XXX.XXX Q., zapísaného v KN na LV č. XXX kat. územie V. V. B., ktorý je súčasťou pôdneho bloku Ú., a ku ktorému resp. len jeho časti vo výmere XX,XX ha si súčasne uplatnil nárok aj žalovaný, čím v správnom konaní došlo k stretu záujmov dvoch subjektov. Vychádzajúc z jednotnej platby na plochu, ktorá sa v zmysle citovaného zákona poskytuje na skutočne obhospodarovanú poľnohospodársku pôdu v zmysle Metodického pokynu Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka SR č. 1106/2011-560 k nariadeniu vlády SR č. 488/2010 Z.z. Preto každý pozemok, ktorý farmár obhospodaruje a na ktorý požaduje podporu, musí byť v teréne jednoznačne vymedzený (viditeľne označený), inak tento žiadateľ stráca svoj nárok na poskytnutie podpory na takto nevymedzený pozemok, aj keď ho riadne obhospodaruje. Ďalej mal za to, že v konaní dostatočne preukázal, že jeho právny vzťah k spornému pozemku v čase, keď si naň uplatnil žiadosť o dotáciu trval, s poukazom na platné ustanovenia zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov. Preto v sporovom konaní pred správnym orgánom by nemal žiaden problém s preukázaním splnenia všetkých zákonných predpokladov k vzniku jeho nároku na dotáciu. Konkrétne aj na sporný pozemok, jeho

obhospodarovanie, vymedzenie v teréne, ako aj s preukázaním právneho vzťahu, no po dobu prerušenia konania o priznanie dotácií na sporný pozemok by u neho v prípade, že by bol napadol rozhodnutie PPA o nepriznaní dotácií na sporný pozemok, resp. jeho časti vo výmere XX,XX ha došlo k pozastaveniu výplaty na dotáciu na všetky jeho pozemky. To si žalobca nemohol dovoliť, keďže ako poľnohospodár potreboval finančné prostriedky na krytie už plánovaných prevádzkových nákladov. Zdôraznil, že žalovaný sporný pozemok, na ktorý si uplatnil dotáciu neobhospodaroval, neohlásil ani správcovi miestnej dane, že nadobudol do podnájmu sporný pozemok, nepodal daňové priznanie k spornému pozemku, a ani neuhradil daň za užívanie sporného pozemku správcovi miestnych daní. Naopak aj keď sporný pozemok je neoddeliteľnou súčasťou pôvodného bloku „Ú. a bol riadne obhospodarovany výlučne žalobcom, pričom žalovaný podľa ním predloženej podnájomnej zmluvy je podnájomcom celej parcely č. XXX/X, kat. územie V. V. B. ako súčasťou pôvodného bloku Ú. vo výmere XXX.XXX Q., si uplatnil nárok na dotáciu len na časť tohto sporného pozemku vo výmere 15,88 ha, a to časť, ktorá bola žalobcom v inkriminovanom období osiata. Keďže zvyšná časť parcely bola zaburinená, preto si žalovaný k tejto výmere nárok na dotáciu neuplatnil. Tým konal predvídavo, ľstivo, v úmysle poškodiť žalobcu. Ako skúsený samostatne hospodáriaci roľník od roku 1992 dobre vedel a predvídal, že týmto svojím konaním vyvolá stret záujmov, vzhľadom na vtedy platnú legislatívu v oblasti poskytovania dotácií v poľnohospodárstve a prinúti žalobcu ustúpiť v prospech neho, lebo by riskoval, že mu bude až do právoplatného rozhodnutia PPA pozastavená výplata dotácií na všetky poľnohospodárske pozemky, na ktoré si uplatnil nárok na ich výplatu. Teda svojím ľstivým konaním, vyvolaným bezohľadnosťou a neprímeranou ziskuchtivosťou naplnil predpoklady v zmysle ust. § 424 OZ.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu popieral skutočnosti tvrdené žalobcom v podanom odvolaní a poukazoval na to, že o poskytnutí dotácií rozhoduje PPA, ktorá žiadosť preskúma a vo veci rozhodne. Potvrdil, že obaja doručili žiadosť o poskytnutie dotácie na rovnaký pozemok PPA dňa 10. 05. 2012 a PPA žalobcu aj žalovaného vyzvala, aby potvrdili skutočné údaje vo výmerách doručením oznámenia - špecifikácie nezrovnalosti a aby potvrdili, či na svojej žiadosti trvajú, alebo ju berú späť. Žalobca na túto špecifikáciu nezrovnalosti reagoval a dňa 14. 09. 2012 ju doručil PPA. K tejto žiadosti o dotáciu na pôdu kultúrny diel Ú. o výmere 26,34 ha potvrdil už iba výmeru XX,XX Z., čím svoju žiadosť vzal sčasti späť. Preto PPA rozhodnutím č. 500/1950/14748/202 z 02. 12. 2012 poskytla žalobcovi iba dotáciu na výmeru 10,46 ha, pričom žalobca sa odvolania proti tomuto rozhodnutiu vzdal. Žalovaný taktiež vyplnil a doručil špecifikáciu nezrovnalosti PPA dňa 17. 09. 2012 a z pôvodnej výmery 15,88 ha žiadal už iba o poskytnutie dotácie na XX,XX Z. a rozhodnutím PPA č. 500/1950/14730/2012 z 02. 12. 2012 mu bola poskytnutá dotácia na výmeru XX,XX Z.. Žalobca preto dotáciu nedostal nie v dôsledku zavinenia žalovaného, ale v dôsledku vlastného konania, keďže svoju žiadosť de facto vzal späť, a preto mu PPA dotáciu nemohla priznať a to ani v prípade, ak by žalobca podmienky na jej poskytnutie splnil. Žalobca by taktiež dotáciu nedostal ani v prípade, ak by PPA zistila, že podmienky na jej poskytnutie nespĺňa žalovaný, ale žalobca, keďže dotáciu je možné poskytnúť iba na základe žiadosti. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z listu PPA, ktorý bol súdu prvej inštancie doručený dňa 05. 03. 2014. Vzhľadom na to nemožno hovoriť o naplnení predpokladov vyžadovaných v zmysle ust. § 424 OZ, a to o protiprávnom konaní žalovaného, vznikom škody, ako aj príčinnej súvislosti medzi jeho protiprávnym konaním a vznikom škody v dôsledku zavinenia žalovaného. Zdôraznil, že PPA skúma podmienky splnenia dotácií a je oprávnený len on o poskytnutí dotácie rozhodnúť. Preto následné dokazovanie vo vzťahu k tomu, či žalobca mal alebo nemal platne uzavretú nájomnú zmluvu s Gréckokatolíckou cirkvou - farnosť Poruba pod Vihorlatom na pôdu, na ktorú žiadal poskytnúť dotáciu, a či nájomný vzťah trval aj po tom, ako uplynula doba nájmu na základe nájomnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a Gréckokatolíckou cirkvou - farnosť Poruba pod Vihorlatom dňa 01. 01. 2006, je irelevantné. Žalovaný mal s Gréckokatolíckou eparchiou Košice na spornú pôdu riadne uzatvorenú podnájomnú zmluvu č. 009/2011/027/313/2010 z 30. 10. 2011, a preto nemal dôvod pochybovať o tom, že pôdu má právo obhospodarovať a žiadať o poskytnutie dotácie na túto pôdu. Preto žalobca nepreukázal ani úmysel žalovanému spôsobiť žalobcovi škodu s odkazom aj na ust. § 135 ods. 2 O.s.p., keďže o podanej žiadosti o dotáciu rozhoduje Poľnohospodárska platobná agentúra. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v zmysle vyčíslenia a špecifikácie.

12. Žalobca v stanovisku k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu zotrval na dôvodoch podaného odvolania a ich zdôvodnení. Mal za to, že dostatočne preukázal opodstatnenosť svojho nároku voči žalovanému, pričom opakovane poukazoval na skutočnosti preukazujúce naplnenie zákonných predpokladov

zodpovednosti za škodu zo strany žalovaného, keďže konanie žalovaného porušuje zásadu dobrých mravov. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

13. Žalovaný sa nevyjadril k stanovisku žalobcu.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku od 01. 07. 2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. v spojení s ust. § 470 ods. 2 prvej vety CSP, v CSP odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28. 07. 2016 o 09.00 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 20. 07. 2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

16. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie dňa 17. 03. 2015, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

17. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. 01. 07. 2016).

18. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

19. Žalobca podľa obsahu odvolania namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., t.j., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu ide o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

21. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

22. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska rozsahu a spôsobu vykonania dôkazov, ako aj hodnotenia zisteného skutkového stavu veci dospel k záveru, že dokazovanie vo veci bolo vykonané v zmysle ust. § 120 a nasl. O.s.p. a výsledky hodnotenia dôkazov zodpovedajú tomu, čo malo byť, prípadne bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 - 135 O.s.p., účinného v čase jeho rozhodovania, pretože súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav veci z hľadiska spôsobilosti preukázať právne významné skutočnosti potrebných na rozhodnutie súdu vo veci.

24. Napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa tak nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu a ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne aby výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 - 135 O.s.p., účinného v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie alebo, aby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne interpretoval. Na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

25. Správne, podrobné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

26. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v danej veci nie sú naplnené predpoklady v zmysle § 424 Občianskeho zákonníka, a to, aby konanie žalovaného bolo v rozpore s dobrými mravmi. Konanie žalovaného spočíva v tom, že rovnako ako aj žalobca podal žiadosť o dotáciu na rovnaký pozemok, a v dôsledku odstránenia nezrovnalostí na základe výzvy PPA žalobca pozmenil svoju žiadosť o dotáciu a v špecifikácii nezrovnalostí sám upravil uplatnený nárok už na nižšiu výmeru parcely, za čo bol zo strany PPA sankciovaný, nemôže byť zákonným dôvodom uplatnenia žalovanej sumy žalobcom titulom náhrady škody v zmysle § 424 OZ pozostávajúcej z duplicitnej sankcie uloženej žalobcovi zo strany Poľnohospodárskej platobnej agentúry (ďalej len „PPA“) vo výške 6.682,62 eur a prijatej dotácie žalovaným vo výške 2.762,33 eur, keďže o poskytnutí dotácií rozhoduje oprávnený orgán, ktorým je Poľnohospodárska platobná agentúra a súd prvej inštancie s odkazom na ust. § 135 ods. 2 O.s.p. vychádza len z jeho rozhodnutia.

27. Námietka žalobcu, že konanie žalovaného bolo ľstivé, úmyselné, ziskuchtivé, bezohľadné, s úmyslom dostať žalobcu do stavu núdze týkajúcej sa preukázania splnenia predpokladov o poskytnutí dotácií, nebolo pred súdom prvej inštancie ani v odvolacom konaní žiadnymi dôkazmi preukázané a ide len o presvedčenie žalobcu nepodložené žiadnymi dôkazmi.

28. Podľa § 424 OZ za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

29. Zákonnými predpokladmi zodpovednosti za konanie proti dobrým mravom je:

a/ konanie škodcu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi

b/ vznik škody

c/ príčinná súvislosť medzi a/ a b/

d/ zavinenie vo forme úmyslu

V prípade úmyselného konania škodcu sa však jeho úmyselné konanie (zavinenie), na rozdiel od všeobecnej zodpovednosti za škodu nepredpokladá. Dôkazné bremeno spočíva v povinnosti preukázať úmysel škodcu zaťažuje pokodeného.

30. Odvolací súd s poukazom na hore uvedené skutočnosti konštatuje, že v danej veci (spore) jednoznačne nemožno hovoriť o tom, aby konanie žalovaného bolo v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 424 OZ.

31. Odvolacie námietky žalobcu sú preto vo veci právne irelevantné.

32. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. O výške priznaných trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).